

Produkter, der sendes ud af Landet, en Pris, man kan kendetegne som en Krigspris, hvorved Erhvervene udbytter de andre. Derfor vil jeg gerne henstille til Socialdemokraterne, som undertiden i Bladene skriver om, at der arbejdes paa at forhøje Smør- og Flæskepriserne, og taler om Graadighed, at de holder inde med Skydningen her; thi det er baade til Gavn for Producenten og Landet som Helhed, at Priserne er høje, og ikke mindst for de smaa Agrarer er det en Nødvendighed, for de er i allerhøjeste Grad interesserede i Raavarens Billighed og det forædlede Produkts høje Pris. Det er derigennem, de skal tage deres Indtægt. Jeg formoder, det maa være en saadan Beskæring af Avancen, det ærede Medlem har tænkt paa, naar han har talt om, at disse Jordbrug ikke vil være i Stand til at klare sig.

Det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte en Udtalelse, som jeg i fuldt Maal kan give min Tilslutning, nemlig den, at det var ønskeligt, om vi herinde fra dog i nogen Grad talte Sandhed, men saa vil jeg med det samme udtale Haabet om, at de Meddelelser, der herinde fra Rigsdagen bliver givet i Bladene, ogsaa bliver sandfærdige. Efter at det ærede Medlem Hr. Clausager for nogle Dage siden havde paatalt et Angreb, „Social-Demokraten“ havde rettet mod den danske Bondestand i al Almindelighed paa Grund af de Mishandlinger, der var tilføjet nogle Tjenestedrenge, har jeg ude i den socialdemokratiske Presse læst om det ærede Medlem Hr. Clausager, at han forsvarede disse Mishandlinger og angreb „Social-Demokraten“, fordi den havde paatalt dem. Jeg vil gerne have Lov til at protestere derimod; thi det, det ærede Medlem gjorde, var ikke, at han angreb „Social-Demokraten“, fordi den havde paatalt disse Mishandlinger, tværtimod. Nej, det ærede Medlem paatalte det Angreb, „Social-Demokraten“ havde rettet mod den hele Bondestand, fordi der to Steder i Landet var sket saadanne Mishandlinger. Det var det, det ærede Medlem angreb, og jeg synes, at man Sandheden tro skulde rette den ganske fejlagtige Oplysning, man her har givet i den socialdemokratiske Presse. Man har her i Tinget været lige ved at undergive den Tale, det ærede Medlem Hr. Clausager holdt, samme Fortolkning, som jeg har set i den socialdemokratiske Presse, om end denne Tendens dog er kommet knap saa stærkt til Orde her i Tinget som ude i Bladene. Jeg synes, man skulde kæmpe med blanke Vaaben og ikke tillægge en Modstander andre Motiver end dem, han

har, eller andre Ord end dem, han har anvendt. Jeg tror ikke, man i det lange Løb vil vinde ved at benytte sig af saadanne Fordrejelser, jeg tror, man staar sig ved at holde sig til Sandheden.

Til Slut skal jeg sige, jeg vilde meget ønske, at det fjerde Jordlovsforslag, som man kalder det, maa komme frem i denne Vinter. Jeg har intet imod, at Udstykningsforeningerne arbejder Side om Side med Statens Jordlovsudvalg, men jeg vilde sætte megen Pris paa, om det Jordlovsforslag, som var fremme i sidste Samling, maa blive fremsat i den Skikkelse, som det vil faa med Indføjelse af Venstres Ændringer. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at Ekspropriationsparagraffen ikke maa medtages, og jeg skal sige hvorfor. Førend det har vist sig at være ugørligt gennem den frie Handel at fremskaffe tilstrækkelig megen Jord, kan man ikke med Vægt begrunde, at Almenvellet kræver at gaa til Ekspropriation. Dernæst bør man efter min Formening ikke ekspropriere Jorden til den Værdi, som Jordvurderingen viser; thi Jordvurderingen er ansat paa Grundlag af Jordens Beskaffenhed og Belliggenhed som værende i Middelkultur; alene af den Grund vil man ikke kunne ekspropriere til Jordværdiens Ansættelse, idet man derved vilde komme til at give for lidt for den Jord, der maatte være i høj Kultur; den Kapital og det Arbejde, der er nedfældet i Jorden, vilde de vedkommende ikke faa Erstatning for. Man kan altsaa ikke bruge dette Grundlag baade som Skattegrundlag og som Ekspropriationsgrundlag. Hvordan man end vender og drejer det, vil Forholdet nemlig være det, at Jordvurderingen vil ligge i Underkanten af Handelsprisen, medens Ekspropriationsprisen altid vil ligge i Overkanten. Som sagt, jeg kunde ønske, at det Lovforslag, som man i sin Tid modsatte sig fra radikal-socialdemokratisk Side, fordi Ekspropriationsparagraffen ikke var med, kunde blive gennemført, og Staten derved faa store Ejendomme til Udstykning. Jeg føler mig nemlig overbevist om, at det vil være muligt at fremskaffe Jord til rimelig Pris uden Ekspropriation. Jeg ser ogsaa helst, det sker paa det samme Grundlag som den nuværende Jordlovgivning. Jeg vil nødig, at den Jord, Staten erhverver, skal komme ud i den frie Omsætning; thi det vil sikkert være et Gode, om den Jord, Staten erhverver, kommer ind under den samme Brugsform, som de nuværende Jordlove bygger paa. Derved vil vi undgaa den private Spekulation i denne Jord. Jeg vil